

ถอดบทเรียนความสำเร็จการจัดการโรคโควิด-19 ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมือง
สมุทรสาคร : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลชัยมงคล อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร*
Lesson Learnt from the successful of the management of Covid -19 Disease
Control operations Center Mueang Samutsakorn District: A case study of
Chaimongkol Subdistrict Samutsakorn Province

วนาลี เรืองภักดี**

Vanalee Ruangpukdee

6414830008@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 จาก 66 กลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4 คน ผลวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศส่งผลต่อความสำเร็จแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงานส่งผลไม่แตกต่างกัน (2) การบริหารจัดการองค์การส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ประกอบด้วย ด้านการควบคุมสั่งการ และการรายงานผล และ (3) ปัจจัยแรงจูงใจส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค ; โควิด - 19 ; ความสำเร็จ

Keywords: Disease Control operations Center, COVID-19, successful

---

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าวิจัยอิสระเรื่อง ถอดบทเรียนความสำเร็จการจัดการโรคโควิด-19 ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร กรณีศึกษา พื้นที่ตำบลชัยมงคล อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

**นักศึกษาลูกศรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส - 19 ส่งผลกระทบรุนแรงอย่างต่อเนื่องทั่วโลก จุดเริ่มต้นเกิดที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 เนื่องจากไวรัสโคโรนา - 19 เป็นไวรัสสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งมนุษย์ไม่มีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคนี้ จึงติดต่อได้ง่าย กลายเป็นโรคระบาดไปทั่วโลก กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมโรค.(2564) สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาด และการติดเชื้อโคโรนาไวรัส - 19 ในจังหวัดสมุทรสาครนั้นเริ่มพบการติดเชื้อจำนวนมากในช่วงวันที่ 17 ธันวาคม 2563 โดยพบหญิงไทย อายุ 67 ปี อาชีพค้าขายที่ตลาดกลางกุ้ง ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ติดเชื้อโดยไม่มีประวัติการเดินทางออกนอกประเทศ ซึ่งมีการคาดการณ์ว่า เกิดจากการติดเชื้อจากแรงงานชาวเมียนมาในตลาดกุ้ง ทำให้ต้องมีการปิดพื้นที่ในส่วนของตลาดกลางกุ้งและหอพักศรีเมือง เพื่อเป็นการจำกัดวงการกระจายเชื้อไม่ให้ออกสู่ภายนอก จนสามารถควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส - 19 ในตลาดกลางกุ้งได้ แต่จังหวัดสมุทรสาครยังคงพบการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส - 19 อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอเมืองสมุทรสาคร มีการพบผู้ติดเชื้อสูงที่สุดในจังหวัดสมุทรสาครจากทั้งหมด 3 อำเภอ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอเมืองสมุทรสาครเป็นแหล่งนิคมอุตสาหกรรม ประกอบกับมีประชากรต่างชาติแฝงในพื้นที่จำนวนมาก ทำให้มีประชากรแออัด ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อโรคในวงกว้าง

จังหวัดสมุทรสาครได้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคโคโรนาไวรัส 19 (ศปก.จ.) ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแลมาตรการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคให้เป็นไปตามมาตรการควบคุมและป้องกันโรค ครอบคลุมทั้งภาครัฐ เอกชน และหน่วยงานต่างๆ รวมถึงการจัดให้มีศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคในระดับอำเภอและศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคในระดับตำบล เพื่อให้สามารถบริหารจัดการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส - 19 ได้อย่างครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันโรค โคโรนาไวรัส-19 สามารถครอบคลุมถึงระดับชุมชนได้ ด้วยการมีศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคในระดับตำบลซึ่งเป็นการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันการระบาดของโรค โคโรนาไวรัส -19 ดำเนินงานตามกรอบแนวทางการควบคุมและป้องกันโรค และตามที่มีมาตรการที่กำหนด

การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคในระดับอำเภอและระดับตำบลมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินการเฝ้าระวังและควบคุม ไม่ให้เกิดโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส-19 ในชุมชน บุคลากรทุกคนตามโครงสร้างของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล มีบทบาทอย่างมากในการยับยั้งการแพร่ระบาด ในพื้นที่ต่าง ๆ ต้องมีการเตรียมความพร้อมในการควบคุมและป้องกันโรคให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น การบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส - 19 จึงเป็นการดำเนินงานที่ไม่สามารถป้องกันและควบคุมโรคได้โดยภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่งแต่ต้องอาศัยความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารจัดการสถานการณ์ร่วมกันอย่างบูรณาการของหลายหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อีกทั้งต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ สามารถบริหารจัดการและควบคุมสถานการณ์ได้ จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะศึกษาการดำเนินการเพื่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานและวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จที่พบจากการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคล กับการสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโคโรนาไวรัส - 19
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโคโรนาไวรัส - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค อำเภอเมืองสมุทรสาคร

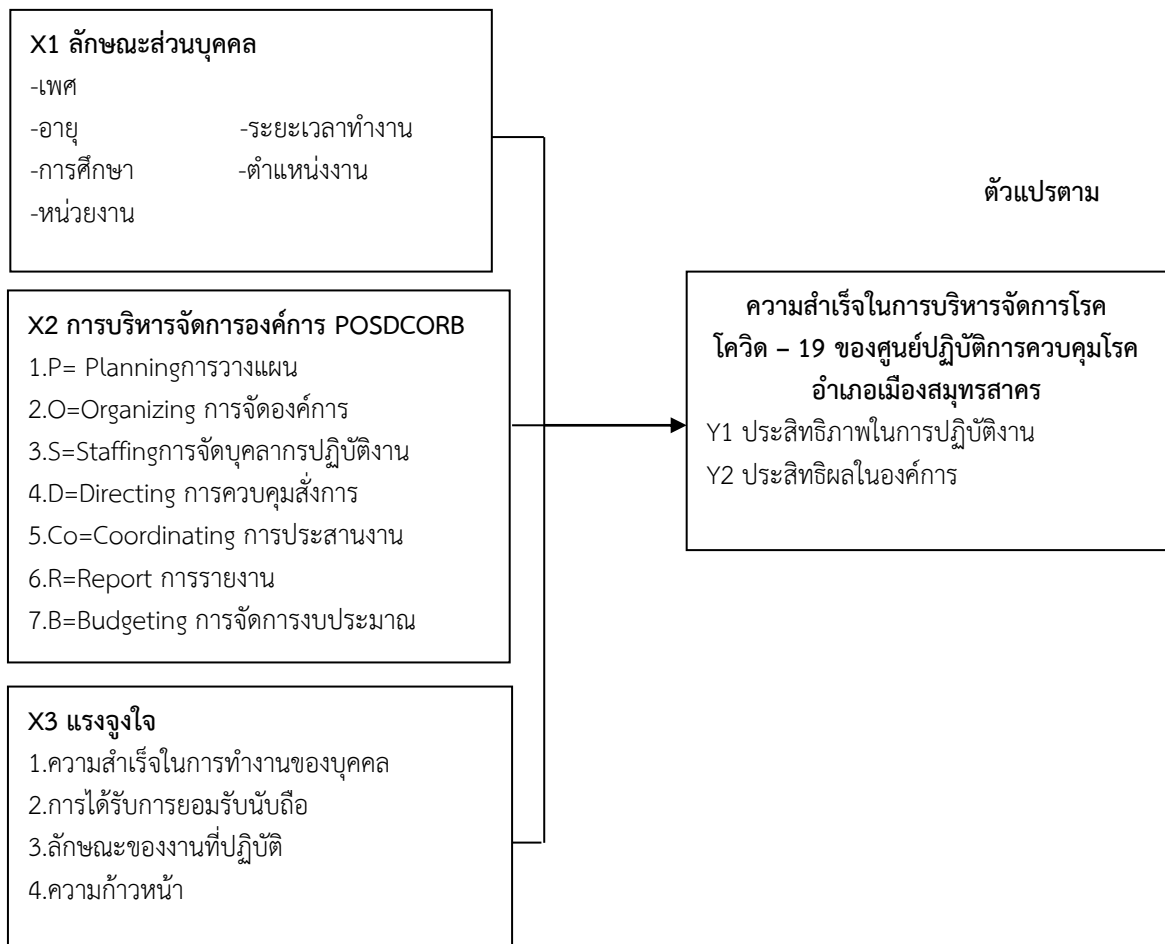
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค อำเภอเมืองสมุทรสาคร

สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19
3. ปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสาน ใช้กลุ่มตัวอย่างคือบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคในพื้นที่ตำบลชัยมงคล อำเภอเมืองสมุทรสาคร จำนวน 66 คน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน อสม. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพส่วนตำบลวัดน่วมกานนท์ และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลชัยมงคล โดยนำประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง จำนวน 4 คน จากตัวแทนคณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร และตัวแทนคณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคล ประกอบด้วย นายอำเภอเมืองสมุทรสาคร (หัวหน้าศูนย์) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขตำบลชัยมงคล (คณะทำงาน) ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ (คณะทำงาน) และกำนันตำบลชัยมงคล (คณะทำงาน)

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงาน ตำแหน่งและระยะเวลาทำงาน เป็นแบบตรวจรายการ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อการดำเนินงานการบริหารจัดการควบคุมโรคโควิด - 19 ในพื้นที่ตำบลชัยมงคล ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร ปฏิบัติงาน การควบคุมสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการจัดการงบประมาณ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า จำนวน 39 ข้อ โดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจ มีผลต่อการดำเนินงานการบริหารจัดการควบคุมโรคโควิด - 19 ในพื้นที่ตำบลชัยมงคล ประกอบด้วย ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 18 ข้อ โดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของการปฏิบัติงานควบคุมโรคโควิด - 19 ประกอบด้วย ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 9 ข้อโดยผู้วิจัยใช้มาตรวัดของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 5 ระดับ

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 2 3 และ 4 เป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดแบบ Rating Scale ตามรูปแบบของ Likert Scale จำนวน 66 ข้อ โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว มีทั้งหมด 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความสำเร็จ
5	ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับ มากที่สุด
4	ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับ มาก
3	ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง
2	ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อย
1	ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปรความหมายของคะแนน แบ่งตามระดับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ ออกเป็น 5 ระดับ

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาค่าความแม่นยำของเนื้อหา ได้นำเสนอแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องและสอดคล้องของเนื้อหา จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อคิดเห็น และคำแนะนำ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบความเที่ยงโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความ อ้างถึงใน วีระยุทธ พรพจน์ธนา มาศ ,2565,หน้า 215-216) โดยผู้วิจัยจะนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น พร้อมโครงสร้าง วิจัยฉบับย่อที่มีรายละเอียดของชื่อเรื่องวิจัย วัตถุประสงค์วิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามศัพท์ปฏิบัติการ เป็นต้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ปลัดอำเภอ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง จำนวน 1 ท่าน และนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ จำนวน 2 ท่าน ทำการตรวจสอบ พิจารณา และลงความเห็นถึงความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นได้ค่าความเที่ยงตรง จากคำถามทั้งหมด 71 ข้อ มีผลการวัดค่า IOC ในทุกข้อมากกว่า 0.67 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์หรือใช้ได้ เพราะค่าวัด IOC ต้องมีค่าตั้งแต่ .5 ขึ้นไป

2. การหาค่าความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยเกณฑ์ที่นักวิจัยยอมรับกันต้องมีค่าตั้งแต่ 0.07 ขึ้นไป จะถือว่าค่าความเชื่อมั่น หรือมีค่าความคงเส้นคงวา จากการประมวลผลจากกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่น .959

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ควบคุมโรคตำบลชัยมงคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงาน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ มาตราวัดแบบกลุ่ม ได้แก่ เพศ และตำแหน่งงาน กับมาตราวัดแบบอันดับเช่น อายุ ระดับการศึกษา และอายุงาน วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ใช้การวิเคราะห์ สถิติค่าที (Independent-Sample t-Test)

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงาน ใช้สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปร ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี (Least significance difference (LSD))

2.3 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19 ใช้การวิเคราะห์แบบสถิติการถดถอยพหุคูณ

2.4 ปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19 ความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานการณ์โควิด - 19 ใช้การวิเคราะห์แบบสถิติการถดถอยพหุคูณ

2.5 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ และปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค อำเภอเมืองสมุทรสาคร ใช้การวิเคราะห์แบบสถิติการถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความสำเร็จการจัดการโรคโควิด-19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

	ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	41	62.1
	หญิง	25	37.9
อายุ	ระหว่าง 25-40 ปี	8	12.1
	ระหว่าง 41-55 ปี	31	47.0
	ระหว่าง 56-69 ปี	27	40.9
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	13	19.7
	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 หรือเทียบเท่า	17	25.8
	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	19	28.8
	ปริญญาตรี	15	22.7
	ปริญญาโท	2	3.0
	ปริญญาเอก	-	-
อายุงาน	ระหว่าง 1 – 7 ปี	15	22.7
	ระหว่าง 8 – 14 ปี	15	22.7
	ระหว่าง 15- 21 ปี	21	31.8
	ระหว่าง 22 – 30 ปี	15	22.7
ตำแหน่งงาน	ผู้ใหญ่บ้าน	6	9.1
	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	14	21.2
	แพทย์ประจำตำบล	1	1.5
	สารวัตรกำนัน	2	3.0
	อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)	33	50.0
	เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพตำบลวัดน่วมกานนท์	5	7.6
	เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลชัยมงคล	5	7.6

ตารางที่ 1 ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.1 มีอายุอยู่ระหว่าง 41-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.0 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีอายุงานระหว่าง 15-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 และในส่วนของตำแหน่งงานส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอสม. คิดเป็นร้อยละ 50.0 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า บุคลากรผู้ปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลส่วนใหญ่เป็นบุคลากรเพศชายในวัยทำงานซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานค่อนข้างสูง มีการศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ และพื้นที่ของผู้ปฏิบัติงานจำนวนมากคือ อสม.

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการการโดยภาพรวม

การบริหารจัดการองค์การ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1.การวางแผน	4.420	0.856	มากที่สุด	1
2.การจัดการองค์การ	4.336	0.560	มากที่สุด	6
3.การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน	4.369	0.460	มากที่สุด	4
4.การควบคุมสั่งการ	4.376	0.516	มากที่สุด	3
5.การประสานงาน	4.369	0.510	มากที่สุด	5
6.การรายงาน	4.409	0.515	มากที่สุด	2
7.การจัดการงบประมาณ	4.321	0.496	มากที่สุด	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.374	0.463	มากที่สุด	

ตารางที่ 2 ภาพรวมการบริหารจัดการการดำเนินงานควบคุมโรคโควิด - 19 ตำบลชัยมงคล ภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.374, S.D. = 0.463)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การวางแผน ($\bar{X}$ = 4.420, S.D. = 0.856) มาเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ การรายงาน ($\bar{X}$ = 4.409, S.D. = 0.515) การควบคุมสั่งการ ($\bar{X}$ = 4.376, S.D. = 0.516) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.369, S.D. = 0.460) การประสานงาน ($\bar{X}$ = 4.369, S.D. = 0.510) การจัดการองค์การ ($\bar{X}$ = 4.336, S.D. = 0.560) และการจัดการงบประมาณ ($\bar{X}$ = 4.321, S.D. = 0.496) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจโดยภาพรวม

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคโควิด - 19	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1.ด้านความสำเร็จในการทำงานของบุคคล	4.406	0.444	มากที่สุด	2
2.ด้านการได้รับการยอมรับ	4.333	0.478	มากที่สุด	3
3.ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	4.242	0.480	มากที่สุด	4
4.ด้านความก้าวหน้า	4.965	0.839	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.267	0.419	มากที่สุด	

ตารางที่ 3 ภาพรวมระดับแรงจูงใจในการดำเนินงานควบคุมโรคโควิด - 19 ตำบลชัยมงคล ภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.267, S.D. = 0.419)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความก้าวหน้า ($\bar{X}$ = 4.965, S.D. = 0.839) มาเป็นอันดับแรก รองลงมา ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงานของบุคคล ($\bar{X}$ = 4.406, S.D. = 0.444) ด้านการได้รับการยอมรับ ($\bar{X}$ = 4.333, S.D. = 0.478) และด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ($\bar{X}$ = 4.242, S.D. = 0.480) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกันที่มีต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 จำแนกตามเพศ

ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด-19	ชาย			หญิง			T	Sig.	ผลทดสอบ
	N	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.			
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	41	4.541	0.450	25	4.248	0.491	2.483	0.016*	แตกต่างกัน
ประสิทธิผลในองค์กร	41	4.500	0.494	25	4.270	0.549	1.759	0.083	ไม่แตกต่างกัน
รวม	41	4.523	0.442	25	4.258	0.503	2.245	0.028*	แตกต่างกัน

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคล ที่เป็นเพศชาย ($\bar{X}$ = 4.523) มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 มากกว่าผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคล ที่เป็นเพศหญิง ($\bar{X}$ = 4.258) ในภาพรวมผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 แตกต่างกัน (t= 2.245, Sig.= 0.028) ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานข้างต้น

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนที่มีผลความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่ง

แหล่งของความแปรปรวน ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรค โควิด-19	อายุ		ระดับการศึกษา		อายุงาน		ตำแหน่งงาน	
	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	0.884	0.418	0.974	0.428	1.772	0.162	1.675	0.143
ประสิทธิผลในองค์กร	0.618	0.543	1.640	0.176	1.314	0.278	1.382	0.237
ประสิทธิภาพในการทำงานและ ประสิทธิผลในองค์กร	0.807	0.451	1.338	0.266	1.662	0.184	1.642	0.152
ผลการทดสอบ	ไม่แตกต่างกัน		ไม่แตกต่างกัน		ไม่แตกต่างกัน		ไม่แตกต่างกัน	

จากตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้

1. ด้านอายุ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคล ที่มีอายุแตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่า Sig = 0.451 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้างต้น

2. ด้านระดับการศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่า Sig = 0.266 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้างต้น

3. ด้านอายุงาน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลที่มีอายุงานแตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่า Sig = 0.184 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้างต้น

4. ตำแหน่งงาน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากค่า Sig = 0.152 ดังนั้น จึงไม่ยอมรับสมมติฐานข้างต้น

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์แบบสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) การแสดงปัจจัยการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

ตารางที่ 6 ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

การบริหารจัดการองค์การ					
ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std.Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่	0.655	0.305		2.149	0.036*
การวางแผน (X 1)	0.051	0.041	0.90	1.224	0.226
การจัดการองค์การ (X 2)	0.164	0.097	0.191	1.698	0.095
การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (X 3)	-0.162	0.128	-0.155	-1.271	0.209
การควบคุมสั่งการ (X 4)	0.378	0.153	0.407	2.479	0.016*
การประสานงาน (X 5)	0.170	0.153	0.181	1.111	0.271
การรายงาน (X 6)	0.258	0.106	0.277	2.440	0.018*
การจัดการงบประมาณ (X 7)	0.002	0.113	0.002	0.014	0.989

Durbin-Watson = 1.705, R = 0.882 $R^2 = 0.778$, F = 29.030, Sig. of F = 0.000, * = 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ มีตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ ร้อยละ 88.2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.778 และในบรรดาตัวแปรรายด้านทั้งหมด มีตัวแปรอิสระส่งผลต่อตัวแปรตาม คือความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือการควบคุมสั่งการ และการรายงาน

ทั้งนี้ พบว่าตัวแปรอิสระ ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน การประสานงาน และการจัดการงบประมาณ ถูกตัดออก เนื่องจากผลการทดสอบไม่ Sig คือ มีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า ปัจจัยด้านการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน การประสานงาน และการจัดการงบประมาณ ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ความสำเร็จ

ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์แบบสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) การแสดงปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

ตารางที่ 7 ปัจจัยแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโควิด - 19

ตัวแปร	แรงจูงใจ				
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std.Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่	0.655	0.433		1.238	0.220
ด้านความสำเร็จในการทำงานของบุคคล(X 1)	0.580	0.137	0.536	4.239	0.000*
ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ(X 2)	0.205	0.149	0.204	1.370	0.176
ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ(X 3)	0.113	0.137	0.114	0.830	0.410
ความก้าวหน้า (X 4)	-0.009	0.062	-0.016	-1.51	0.880

Durbin-Watson = 1.628, R = 0.768, R² = 0.563, F = 21.966, Sig.of F = 0.000,* = 0.05

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยแรงจูงใจ มีตัวแปรอิสระทั้งหมดอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้ ร้อยละ 56.3 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.563 และในบรรดาตัวแปรรายด้านทั้งหมด มีตัวแปรอิสระส่งผลต่อตัวแปรตาม คือความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือด้านความสำเร็จในการทำงานของบุคคล

ทั้งนี้ พบว่าตัวแปรอิสระแรงจูงใจในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และความก้าวหน้า ถูกตัดออก เนื่องจากผลการทดสอบไม่ Sig คือมีค่ามากกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่าปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติและความก้าวหน้า ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 จะเห็นได้ว่าตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ตัวแปรปัจจัยการบริหารจัดการองค์การต่อความสำเร็จ ด้านการควบคุมสั่งการ และการรายงาน และตัวแปรแรงจูงใจ ด้านความสำเร็จในการทำงานของบุคคล ตามลำดับ มีผลต่อความสำเร็จในด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และประสิทธิผลในองค์การ ซึ่งในภาพรวมด้านการบริหารจัดการองค์กรมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ในขณะที่ ตัวแปรส่วนบุคคล ด้านอายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงาน ตัวแปรปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ด้านการวางแผน การจัดการองค์กร การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน การประสานงาน และการจัดการงบประมาณ และตัวแปรปัจจัยแรงจูงใจ ด้านการได้รับการยอมรับ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติและความก้าวหน้า ไม่มีผลต่อตัวแปรความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องถอดบทเรียนความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ที่ 1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค ตำบลชัยมงคลกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

ผลการศึกษาสมมติฐานที่ 1 พบว่า ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงาน ของผู้ปฏิบัติงานที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด -19 ได้ ดังนี้

เพศผู้ปฏิบัติงานที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด -19 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และประสิทธิผลในองค์การที่ต่างกันและเช่นเดียวกับ พัชรินทร์ กลายสุวรรณ (2560) เรื่อง “แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท ไฮเวย์ จำกัด” พบว่า โดยภาพรวมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานพนักงานเพศชาย มีแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานที่มากกว่าพนักงานหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อ

วิเคราะห์รายด้านพบว่าผู้ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ในด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่มีความสัมพันธ์กัน ส่วนด้านประสิทธิผลขององค์กรไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น ข้อมูลส่วนตัวด้าน อายุ การศึกษา อายุงาน และตำแหน่งงานไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19

วัตถุประสงค์ที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการองค์การกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ผลการศึกษา สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ซึ่งประกอบด้วย การควบคุมสั่งการ และการรายงาน ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งหากได้พัฒนาปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ ย่อมจะส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร อย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลในองค์การ ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายข้อได้ ดังนี้

การควบคุมสั่งการ ถือเป็นปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ที่มีความสำคัญต่อผู้ปฏิบัติงานในระดับมาก (B=0.378) เนื่องจากการควบคุมสั่งการ เปรียบเหมือนการอำนวยความสะดวกที่ต้องใช้ศิลปะในการบริหารงาน เช่นการตัดสินใจ วินิจฉัยสั่งการ ออกคำสั่ง มอบหมายภารกิจให้ผู้บังคับบัญชา ที่ต้องใช้ทักษะการเป็นผู้นำกระตือรือร้น ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามที่สั่งการ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่จะทำให้องค์การประสบความสำเร็จได้ การที่ผู้บังคับบัญชามีการควบคุมสั่งการที่ดี สามารถสร้างความเข้าใจให้ผู้ปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับมีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจ และติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้งานที่มอบหมาย บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อีกทั้งการมีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน ถ้าเราดูจากกรอบของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ที่มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน มีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบอย่างชัดเจน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานไปในทิศทางเดียวกัน จนส่งผลถึงความสำเร็จในการดำเนินงานควบคุมและป้องกันโรคโควิด - 19

การรายงาน เป็นอีกส่วนหนึ่งของปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการในระดับมาก (B=0.258) ซึ่งรองลงมาจากด้านการควบคุมสั่งการ เนื่องจากเมื่อมีการมอบหมายภารกิจให้ปฏิบัติงาน การที่มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้บังคับบัญชาทราบจะทำให้สามารถวางแผนและประเมินสถานการณ์ในรายวันได้ เมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็สามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันท่วงที จึงมองว่าการที่ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาครมีการรายงานผลให้ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงประชาชนได้ทราบ ถือเป็นจุดแข็งที่สำคัญจุดหนึ่งที่น่ามาซึ่งความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งอรุณ เกื้อใหญ่ (2553) เรื่อง “ศึกษาระบบการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี” พบว่า กระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ การรายงาน และการจัดงบประมาณ มีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของศูนย์เด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ในส่วนของตัวแปรอิสระที่ไม่ Sig คือไม่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 โดยรวม คือ

1) ด้านการวางแผน 2) การจัดการองค์การ 3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน 4) การประสานงาน และ 5) การจัดการงบประมาณ ทั้งนี้ เนื่องจากศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาครมีการวางโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนตั้งแต่ในระดับอำเภอถึงระดับตำบล ซึ่งตามโครงสร้างมีการมอบหมายภารกิจและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบอย่างชัดเจน ด้านบุคลากรมีการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากรให้พร้อมในทุกๆด้าน มีการประชุมให้ความรู้แก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานเกื้อกูลกันได้ ด้านการประสานงานเนื่องจากการตั้งศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคในทุกตำบล ครอบคลุมทั้งอำเภอ โดยมีการทำผังการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปฏิบัติงานทั้งในตำบลและนอกตำบล รวมทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ช่องทางติดต่อให้กับประชาชนแต่ละตำบลทราบ เพื่อการดำเนินงานที่รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ และในด้านงบประมาณ เนื่องจากการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในทุกตำบล โดย

คณะทำงานของทุกตำบลจะประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้มีงบประมาณที่จะใช้สำหรับการบริหารสถานการณ์ อีกทั้งยังมีภาคเอกชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน รวมทั้งเงินบริจาคในระดับจังหวัดที่คอยสนับสนุนในภาวะวิกฤต ซึ่งมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากอยู่แล้ว จึงทำให้ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19

จากประเด็นที่อภิปรายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหารจัดการองค์การ สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ตามที่ปรากฏตามกรอบการปฏิบัติงาน และตามความเห็นของนักวิชาการที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารจัดการได้จริง

วัตถุประสงค์ที่ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจกับความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด - 19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรค อำเภอเมืองสมุทรสาคร

ผลการศึกษาสมมติฐานที่ 3 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากแรงจูงใจซึ่งประกอบด้วยความสำเร็จในงาน ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อผลสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ซึ่งหากมีการพัฒนาแรงจูงใจในการทำงาน ให้มีความสมบูรณ์ ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ความสำเร็จในงานเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการแค่ปัจจัยเดียว เนื่องจากบุคลากรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา ได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน และคำนึงถึงผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน ย่อมเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคลากรมีความมุ่งมั่น และเอาใจในงานที่ทำ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จทันเวลา และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวความคิดของเฮอริชเบอร์ก (อ้างถึงใน พิทยา บวรวัฒนา, 2541, หน้า 31-32) กล่าวว่า ปัจจัยจูงใจ หรือตัวกระตุ้นให้คนทำงาน ได้แก่ลักษณะของงานโดยตัวของมันเองจูงใจให้อยากทำ ความรู้สึกที่เกี่ยวกับความสำเร็จของงาน และเช่นเดียวกับ นลพรรณ บุญฤทธิ์ (2558) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี” พบว่า ส่วนหนึ่งของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรเกิดจากแรงจูงใจในการทำงาน ด้านความสำเร็จของงาน

ในส่วนส่วนตัวแปรที่ไม่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาครโดยรวมคือ 1) การได้รับการยอมรับนับถือ 2) ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และ 3) ความก้าวหน้า ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบลชัยมงคลมีความเห็นว่า งานด้านการควบคุมและป้องกันโรคเป็นสถานการณ์เร่งด่วนที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว และบุคลากรผู้ปฏิบัติงานก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามโครงสร้างที่มีการทำงานที่ชัดเจน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่จึงมองว่าเป็นสิ่งที่ตนต้องปฏิบัติอยู่แล้ว ไม่ได้ส่งผลต่อการยอมรับนับถือจากงานที่ปฏิบัติ ในการทำงานมีการทำงานแบบมีส่วนร่วมทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการให้กำลังใจในการทำงานจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานที่ได้อยู่แล้ว และผู้ปฏิบัติงานไม่ได้สนใจในด้านความก้าวหน้าในงานที่ทำ เพราะมองว่าเป็นหน้าที่ของตนที่ต้องปฏิบัติงานอยู่แล้ว จึงไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาครสอดคล้องกับนลพรรณ บุญฤทธิ์ (2558) เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่สร้างสรรค์และท้าทาย ความก้าวหน้าในอาชีพ นโยบายบริหารขององค์กร การปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กร ค่าจ้างและผลตอบแทน และความมั่นคงในงาน ไม่มีผลต่อประสิทธิภาพของการทำงานของบุคลากร เพราะผู้บังคับบัญชายอมรับในความสามารรถ ได้รับมอบหมายงานที่ทำท้าทายความสามารถและน่าสนใจอยู่เสมอ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถสร้างผลงานเพื่อเลื่อนตำแหน่งได้ หน่วยงานที่ปฏิบัติมีการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจน ได้รับความเป็นกันเองจากผู้บังคับบัญชา ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานมั่นคงอยู่แล้ว ซึ่งประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากอยู่แล้ว จึงไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร และอธิการ แสนสุวรรณศรี (2563) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติราชการของโครงการชลประทานสกลนคร” พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ

บุคลากรโครงการชลประทานสกกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสำเร็จในงาน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเจริญเติบโตที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโครงการชลประทานสกกลนครให้ความสำคัญกับบุคลากรในหน่วยงาน มีการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือแรงจูงใจ ช่วยกระตุ้นให้ข้าราชการทุกระดับมีความหวัง และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้ จึงทำให้แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรโครงการชลประทานสกกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากประเด็นการอภิปรายดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยในเรื่อง แรงจูงใจ สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ได้ตามที่นักวิชาการต่าง ๆ ได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานได้จริง

จากการสัมภาษณ์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลชัยมงคล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 ก็คือการบริหารจัดการองค์การ ตามแนวคิดของลูเธอร์ กูลิค และลินดอลล์ เออร์วิก หลักการบริหารแบบPOSDCORB ที่ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน 4) การควบคุมสั่งการ 5) การประสานงาน 6) การรายงาน 7) การจัดการงบประมาณ ล้วนส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการโรคโควิด -19 แต่ที่ผู้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญมากจะเป็นในเรื่องของการวางแผน การควบคุมและสั่งการ และการรายงาน ส่วนปัจจัยในด้านแรงจูงใจผู้สัมภาษณ์มองว่าการปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคโควิด -19 เป็นการปฏิบัติงานในสถานการณ์ฉุกเฉินที่ต้องปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทุกคนมุ่งถึงผลสำเร็จของงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคประสบผลสำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งถ้าวิเคราะห์ในปัจจัยแรงจูงใจ ก็ถือว่าสอดคล้องในด้านการมุ่งถึงผลสำเร็จของงาน ถือเป็นปัจจัยแรงจูงใจด้านหนึ่งของผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ประเภท ได้ผลที่สอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการถอดบทเรียนความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร เพื่อให้การศึกษาเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1.ควรศึกษาการถอดบทเรียนความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ในพื้นที่ตำบลอื่นด้วย
- 2.ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการโรคโควิด -19 ของศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร ด้านอื่นเพิ่มเติม อาทิ เช่น การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารเชิงกลยุทธ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมโรค. (2564). รายงานผลการทบทวนสถานการณ์โรคโควิด -19. ค้นเมื่อ 3 มกราคม 2566, จาก <http://www.thaincd.com/documentfile/download/knowledge/COVID19.65.pdf>
- นลพรรณ บุญฤทธิ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2541). ทฤษฎีองค์การสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ เลื่อนใหญ่. (2553). ศึกษากระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ. (2565). ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง: คณะรัฐศาสตร์.

อธิการ แส่นสุวรรณศรี. (2563). ปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติราชการของโครงการชลประทานสกลนคร.
การศึกษาระดับรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ผู้ให้สัมภาษณ์

กำนันตำบลชัยมงคล คณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร.(๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖).
สัมภาษณ์ส่วนบุคคล.

นายอำเภอเมืองสมุทรสาคร หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร.(๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖).
สัมภาษณ์ส่วนบุคคล.

ผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ คณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร.(๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖).
สัมภาษณ์ส่วนบุคคล.

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขตำบลชัยมงคล คณะทำงานศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอเมืองสมุทรสาคร.(๑๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖). สัมภาษณ์ส่วนบุคคล.